

När jag för sex år sedan flyttade in i det hus jag nu bor i ville jag ordna till en bra vedhantering helt från början. Att ha ett stort lager ved nära spisen och att slippa plocka om veden för många gånger var några av önskemålen. Bärbara, stapelbara, stabila, rektangulära containers blev resultatet.

Nu, vintertid, har jag tolv vedhämtare inne vid spisen. De innehåller olika sorters ved, från fin tändved av gran upp till grova klampar av björk som ger mycket värme länge. Från batteriet av vedhämtare kan jag enkelt välja vilken vedklamp som passar just för tillfället. Den ved jag tar in hinner stå några dagar, upp till en vecka, innan den används och torkar då lite extra. Sommartid har jag inte lika mycket ved inne.

Efter ett antal prototyper hade jag förfinat konstruktionen så att den var så bra att jag fick idén att tillverka ett större antal och försöka sälja. Jag kallade den för Bertil V (en stockholmare skulle säga Berra V, vilket ju är vad den är avsedd för). Det visade sig dock att efterfrågan var mycket liten. Kanske för att det är få människor som eldar så regelbundet som jag. Jag använder vedspisen till nästan all matlagning och till värme när det behövs. El till uppvärmning tycker jag är lyx, fast jag gräddar nog oftast brödet i elspisen förstås...

Jag gjorde mig förstås en fixtur i tungt järn som var skön att spika mot och där jag med en pedal kunde klämma toppen och botten hårt mot sidlänkernas ändar.

Om man ska göra några enstaka är det enklare att skruva (i stället för att spika) fast de stående länkerna medan man klämmer ihop med en tving eller liknande.

Det är viktigt att klämma ihop hårt, det gör att det hela blir stadigare, viktigt för att stadigt och säkert kunna stapla fyra på höjd.

Kanske är detta den sista prototypen som jag gjorde. Den är väldigt lik de jag försökte sälja.

Höjd: 45 cm fast jag minskade senare till 41 cm efter önskemål

Bredd: 34 cm

Djup: 27 cm

Virkesdimensioner

Läcker: 12 x 44 mm

Okar: 40 x 40 mm

Handtag: ca 29 mm brett och ca 22 mm högt

De stående läckerna och handtaget behöver vara av bra kvalitet, övrigt kan vara sämre, men det är inte roligt att behöva spika genom en stor kvist. De stående läckerna behöver vara noggrant kapade i 90° vinkel. Okarna behöver ha 90° vinkel mellan de ytor som läcker spikas i eftersom det är den vinkeln som bestämmer hela vedhämtarens form.

Toppen och botten gjordes färdiga innan sidläckerna fästes. Jag spikade med 50 mm varmgalvad trådspik för att den drar bättre än elgalvad. Jag förborrade alla hål i läckerna och i handtaget. Jag förborrade även det yttersta hålet i oken med ett smalt borrh eftersom det ville spricka där ibland. Senare har jag kommit på att jag kunde ha gjort okarna längre så att de kunde sticka ut ett par centimeter på varje sida. Då skulle det inte spricka ens när jag skruvar sidläckerna vilket jag gjorde på slutet för att förenkla transporten och jag skulle inte ha behövt förborra oken. Förborringen i oken har ju den nackdelen att spiken drar sämre.

Handtaget tunnans ner till 12 mm i ändarna för att vedhämtarens översida ska bli helt plan. Undersidan av handtaget rundas mjukt för att det ska vara skönt att hålla i.

På bilden är handtaget någon millimeter för tjockt, vilket gör att om jag ställer något med plan botten uppe på vedhämtaren så vickar det.

